เส้นทางสร้างสรรค์นวัตกรรม สู่ฝันอันยิ่งใหญ่

"ทำเพื่อคนมากมาย ทุ่มเทให้จนหมดใจ หนักแค่ไหนไม่มีใครจะรู้
มีเรื่องราวมากมายให้ฉันต้องสู้ และสิ่งที่รู้ต้องสู้คนเดียวลำพัง เหมือนลมที่ยังพัดแรง
ทุกวันยังมีปัญหา แม้คนที่ร่วมทางมาก็ยังมาต่างจิตใจ
เหมือนรังนกที่อยู่บนปลายไม้ ไม่รู้ว่าวันไหนจะร่วงลงมาพื้นดิน
ต้องประคองอีกแค่ไหน มีใครบ้างได้ยิน เสียงหัวใจที่ล้าลงไปทุกที
ทุ่มเทให้จนหมดใจ เพื่อคนที่ใจมันรัก เธอเท่านั้นฉันจะยอมอดทน
หวังว่าคงสักวันฝากฟ้ามีดมน จะผ่านจะพ้น ได้เจอวันคืนดีดี".....

บททำนองเพลง รังนกบนปลายไม้ ที่ฉันฟังทีไรหัวใจมันก็เหนื่อยล้าตามบทเพลงทุกครั้ง ฉันไม่รู้จะเล่าหรือระบายสิ่งที่ฉันประสบพบเจอได้หมดอย่างไร ยามที่ฉันทุกข์บนเส้นทางการสร้างสรรค์นวัตกรรม...แต่บนเส้นทางของชีวิตคนเราไม่ได้มีแต่วันทุกข์ใจเสมอไป...เมื่อเวลาผ่านไปแม้จะนานลำบากแค่ไหน... หากผลลัพธ์ที่ออกมา ทำให้ใครอีกหลายคนมีความสุข... มันเกินคุ้ม

ฉันเป็นพยาบาลที่ห้องผ่าตัดสูติฯ นวัตกรรมชิ้นแรก สร้างสรรค์ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2547 “ภาชนะยกจับขวดน้ำเกลือร้อน” เป็นนวัตกรรมชิ้นแรกที่สร้างชื่อเสียงให้กับตัวฉันและหน่วยงาน เป็นผลงานที่ใครเห็นแล้วพูดวิจารณ์ในทางเดียวกันคือ “สามีทำให้แน่นอน”...ฉันไม่ได้เก็บคำวิจารณ์เหล่านั้นมาหยุดยั้งความอยาก หรือน้อยใจจนเป็นพลังด้านลบในตัวของฉัน ฉันยังคงสร้างสรรค์นวัตกรรมเรื่อยมา บางชิ้นงานใช้งานจนถึงปัจจุบัน และมีใครหลายคนที่ไม่รู้ว่าอุปกรณ์ผ่าตัดที่กำลังใช้อยู่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของตัวฉันเอง...บนเส้นทางการทำงานและชอบช่างสังเกต จดจำสิ่งรอบข้าง จนกลายเป็นเหมือนพรสวรรค์ที่เกิดขึ้นในตัวฉัน ฉันเฝ้ารอเพียงโอกาสที่ใครสักคนจะเห็นและไว้ใจ นำพาฉันสร้างสรรค์นวัตกรรมที่มีประโยชน์มากขึ้นเรื่อยๆ...

การผ่าตัดมดลูกด้วยวิธีการผ่าตัดผ่านกล้อง ในช่วงระยะเริ่มแรกเป็นวิวัฒนาการ การผ่าตัดแบบใหม่ แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องเรียนรู้และเริ่มต้นฝึกหัด ส่วนด้านอุปกรณ์ เครื่องมือนั้นล้วน มีราคาแพง นำเข้าจากต่างประเทศทั้งหมด ดังนั้นช่วงระยะแรกของการนำวิวัฒนาการ การผ่าตัดชนิดนี้เข้ามาในโรงพยาบาลรามาธิบดี ผู้ป่วยที่เข้ารับบริการผ่าตัดชนิดนี้จึงเป็นกลุ่มมีฐานะ สามารถจ่ายค่ารักษาส่วนเกินได้...

ราวปี พ.ศ. 2552 การผ่าตัดมดลูกด้วยวิธีการผ่าตัดผ่านกล้อง ในผู้ป่วยเด็กหญิง ที่มีภาวะปัญญาอ่อนรายหนึ่ง ฉันสังเกตเห็นอาจารย์ท่านหนึ่งกำลังเพียรใช้ผ้าก๊อซพันกับปลายเครื่องมือที่มีลักษณะเหมือนเส้นลวดขนาดหนา และยาวขนาดเท่าหนึ่งไม้บรรทัด มีชื่อว่า Rama uterine elevator ท่านพยายามใช้หนังยางรัดให้แน่นหนาเพื่อป้องกันไม่ให้มันหลุดลื่นไปมา ฉันตั้งคำถามในใจ “ทำไปเพื่ออะไร”...ฉันเฝ้าดูและสังเกตพฤติกรรมของอาจารย์ท่านนี้ทุกครั้งที่มีการผ่าตัดมดลูกด้วยวิธีการผ่าตัดผ่านกล้อง แล้วสุดท้ายฉันก็ได้คำตอบด้วยตัวฉันเอง อาจารย์ท่านกำลังเพียรหาวิธีการทำอุปกรณ์ยกกระดกมดลูกในเด็ก เนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ที่ขนาดพอเหมาะกับช่องคลอดของเด็ก มีเพียงขนาด ของผู้ใหญ่ หากใช้กับช่องคลอดเด็ก มีแต่จะทำให้เด็กได้รับความเจ็บเพิ่มขึ้น นอกจากเจ็บแผลผ่าตัด ... “ฉันอยากช่วยจัง” ฉันได้แต่คิดเก็บไว้ในใจ...แล้ววันหนึ่งฉันไม่เคยคาดคิดว่าอากัปกิริยาที่ฉันแอบสังเกต กลายเป็นการเปิดโอกาสและได้รับเกียรติจากผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิงญาดา ติงธนาธิกุล พาฉันมีส่วนร่วมกับการสร้างสรรค์นวัตกรรมสำหรับการทำผ่าตัดมดลูกด้วยวิธีการส่องกล้องช่องเดียวแก่เด็กหญิงที่มีภาวะปัญญาอ่อนทำให้มีความเจ็บปวดน้อย ฟื้นตัวเร็ว ฉันรู้สึกภูมิใจและหนักใจในคราวเดียวกัน...

Behind The Scene

เรื่องเล่าเร้าพลัง

นางนัฏยา พรมาลัยรุ่งเรือง
ฝ่ายการพยาบาล
ห้องผ่าตัดสูติศาสตร์ นรีเวชวิทยา
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานและต่างคนต่างแก้ไข พอเราเปิดโอกาสให้แก่กัน ขณะนี้ปัญหาเหล่านั้น..เรา...ได้ร่วมกันแก้ไข เราได้แชร์ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน แล้ววันหนึ่งเราก็โชคดีที่ได้ช่างสแตนเลสที่มีจิตเป็นสาธารณะกุศลเข้ามาร่วมงานอีกหนึ่งท่าน และก่อเกิดเป็นกลุ่ม YNA ทีม และสร้างสรรค์นวัตกรรมเกี่ยวข้องกับการผ่าตัดมดลูกด้วยวิธีผ่าตัดผ่านกล้องทั้งหมด การทุ่มเททั้งเวลาส่วนตัว และค่าใช้จ่าย เพื่อสร้างฝันให้เป็นจริง แม้บางครั้งเกิดความขัดแย้งกับครอบครัว และแม้แต่ในทีมงานเดียวกัน ความยากที่จะประสาน มุมมองและประสบการณ์ของเราสามคน ซึ่งมีโจทย์หลักคือความปลอดภัยของผู้ป่วย มันจึงยากมากที่กว่าจะได้แต่ละผลงานออกมา บางชิ้นงานทำออกมาใช้งานไม่ได้ เสี่ยงต่อความปลอดภัยของผู้ป่วย จำต้องทิ้งไปก็มี ฉันยอมรับว่า... เหนื่อย และท้อ...แต่สุดท้ายเราก็ได้ผลงานออกมาทั้งสิ้น 30 รายการ ผลงานของเราได้ถูกทดลอง ทดสอบจนเป็นที่น่าพอใจ และนำไปใช้งานจริง และนำออกสู่การประกวดทั้งระดับองค์กรและนานาชาติ

ความภูมิใจ ความสุขของฉันและทีมไม่ได้ก่อเกิดจากโล่หรือเงินรางวัลที่ชนะการประกวด แต่เกิดจากวาระสืบเนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเจริญพระชนมายุ 84 พรรษา ทางหน่วยผ่าตัดผ่านกล้องทางนรีเวชภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยาจัดโครงการตัดมดลูกฟรีให้แก่เด็กผู้มีภาวะพิการซ้ำซ้อนทั้งทางร่างกายและสติปัญญา 84 ราย เราได้นำผลงานการประดิษฐ์ที่ผ่านขั้นตอนการทดสอบแล้วนำมาใช้จริงกับผู้ป่วยกลุ่มนี้ เป็นการให้โอกาสแก่เด็กหญิงกลุ่มนี้ที่ไม่มีฐานะทางการเงิน และไม่สามารถเข้าถึงการผ่าตัดมดลูกด้วยวิธีการผ่านกล้องได้ เป็นการช่วยลดต้นทุนการซื้ออุปกรณ์จากต่างประเทศ รวมถึงการเอื้ออำนวยให้การผ่าตัดเป็นไปอย่างรวดเร็วและปลอดภัยแก่ผู้ป่วย... การได้เห็นรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ ความสุขของผู้เป็นพ่อและแม่ ที่ได้เห็นลูกที่มีความพิการอยู่เดิมแล้วไม่ต้องทุกข์ทรมาน ร้องโอยครวญทรมานของลูก จากบาดแผลผ่าตัด สิ่งเหล่านี้ต่างหากที่ทำให้เราภูมิใจและมีความสุข เปรียบเสมือนคำที่พระท่านว่า “การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ”

จากเส้นทางการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพียงคนเดียว จนได้โอกาสอันยิ่งใหญ่ แม้จะดูแค่เป็นเศษเสี้ยวของความสุขของใครอีกหลายคน แต่มันคือคุณค่าอันยิ่งใหญ่ที่ติดฝังตัวไปกับตัวของฉันจนวันตาย...การแลกมาจากความเหน็ดเหนื่อยท้อถ้อย แต่ได้เห็นรอยยิ้มและความสุขและปลอดภัยของใครๆ อีกหลายคนในช่วงหนึ่งของชีวิตที่ต้องเข้ารับการผ่าตัด ฉันไม่รู้ว่าคำไหนจะแสดงถึงความรู้สึกภายในใจที่ฉันได้รับทั้งหมดนอกจากคำนี้...เกินคุ้ม

ภาพแสดงนวัตกรรมบางส่วนจาก 30 ผลงาน

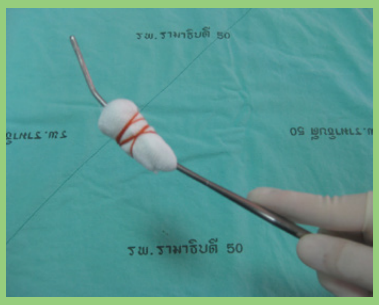

อุปกรณ์ยกกระดกมดลูกรุ่นแรก

ภาพแสดงการใช้ NUTT Uterine Elevator
(เครื่องมือยกมดลูกสำหรับเด็กรุ่นปรับปรุง) โดยแพทย์ผู้ทำผ่าตัด

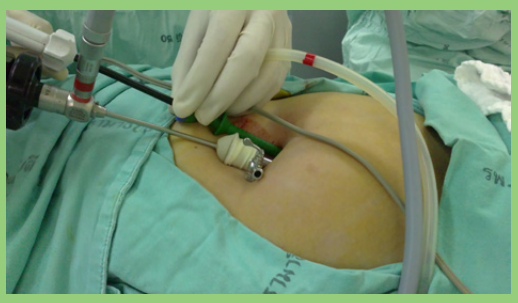

ภาพขณะใช้งาน RAMA Port
3 มิลลิเมตรคู่กับPort ของต่างประเทศ

ภาพแสดงลักษณะการหายของ
แผลบริเวณสะดือ